

Nr 180.

Av herr **Hansson** i Skediga, om ytterligare begränsning av det belopp, varå rörligt tillägg och kristillägg må utgå.

Då det svenska folket inom alla klasser får kännas vid de hårdare förhållanden, som krisen skapat, och statsmakten i anledning därav måste vidtaga åtgärder för att lindra de hårdast drabbade, men krisåtgärderna såsom rörliga lönetillägget förenat med kristillägget för de högre löntagarna ha verkat orättvist gentemot dem som ha de lägre inkomsterna, då detta nu efter 1 januari 1942 utgår med 15 + 12 % på löner ända upp till ett belopp av 10.800 kronor, så står den merinkomst, som på grund av krisens verkningar här erhålles, icke i rimligt förhållande till den merutgift, som kan ligga som grund för denna höjning, utan detta blir en kraftig löneökning jämfört med de lägre inkomstgruppernas tillskott. Då alla klasser ha fått vidkännas att bära en viss del av krisen, arbetarna enligt ramavtalet och jordbrukarna efter de under krisen träffade avtalen, så borde det icke kunna anses oskäligt, att den grupp, som har de högre inkomsterna, även skall bära sin del av krisen. Om man följer de olika inkomstgrupperna för år 1940, är fördelningen följande:

Inkomst mellan	0—1.000 kr.	har	440.000	personer
»	»	1.000—2.000	»	» 1.175.000
»	»	2.000—3.000	»	» 620.000
»	»	3.000—4.000	»	» 270.000

Jag anser mig icke behöva anföra denna inkomstfördelning längre, då det lönetillskott, som enligt nuvarande grunder efter 1 januari 1942 utgår å lön upp till 10.800 kr. utgör 15 + 12 %, d. v. s. 2.916 kr. eller i det närmaste vad 2.235.000 personer har att leva på som hela deras årsinkomst.

Med anledning av vad som anförts vill jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att rörligt lönetillägg och kristillägg icke må utgå å högre belopp på lön än 5.500 kr, vilket gör ett kristillägg enligt nuvarande grunder av 1.485 kronor.

Stockholm i januari 1942.

K. E. Hansson.